

ingenlunde sagt, at man absolut skulde være enig i, at den Motivering, der staar her i Anmærkningerne Side 203, er alt, hvad man kunde ønske. Men jeg vil dog tillade mig at gøre opmærksom paa, at der blandt andet i disse Anmærkninger staar — og det maa jo staa til troende, indtil det modsatte er bevist — efter at det er oplyst, hvordan Udførselen af Flæsk her fra Danmark er steget i meget høj Grad, at det er „mere og mere kommet for Dagen, at Svineavl og Svinefodringen trænger til vejledende Støtte, saafremt den gode Stilling, som det danske Flæsk har vundet paa det engelske Marked, ikke atter skal tabes“. Nu har jeg for mit Vedkommende forstaaet det saaledes, baade hvad angaar vor Flæskeskport og vor Smørefskport, at det, vi her i Danmark særlig skulle søge at slaa os op paa og holde vort Marked paa, det er Kvaliteten. Vi kunne ikke gøre det, hvad Mængden angaar; baade fra Amerika, Australien og maaste fra Frankrig, Holland, Belgien og til Dels Tyskland kunne de oversvømme Markedet med langt, langt større Mængder, end vi ere i Stand til. Men det, vi altsaa skulle se at holde vort Marked paa og hamsle op med, det er Kvaliteten. Er det nu virkelig rigtigt, hvad der staar her i Anmærkningen som Motiver for de 2,500 Kr., at hvis der ikke bliver gjort noget, saa vil det gaa tilbage for os, hvad Kvaliteten af det Smør angaar, som vi sende til England, saa er det virkelig paa Tiden, siger jeg, at saa noget gjort.ovre i Tyskland — og jeg bor nu en i Egn, hvor jeg tror, vi have det første Andelsvineslaakteri, der begyndte at arbejde her i Danmark — vide vi af dyrefødt Erfaring, hvilken Ulejlighed det har kostet os at frembringe en Vare, som vort Svineslaakteris Bestyrelse erklærede, at den var i Stand til at kunne udbringe til en ordentlig Pris paa det engelske Marked. Vi have haft mange Kvaler i den Anledning. Jeg vil tillade mig at nævne en Mand, der nu er død og borte, og som efter min Mening har uvurderlige Fortjenester for Tysklands Vedkommende i denne Retning, og det er Svineslaakteridirektør Kjør fra Holstebro; han har hjulpet os i ydste Landmænd i dette Stykke i en meget væsentlig Grad, men jeg tror, at de Herrerovre paa Verne ere noget tilbage i denne Retning. Men naar Forholdene i de allersejeste Tider have udviklet sig saaledes, at de sjællandske Landmænd slet ikke kunne blive de fede Svin kvit — til Tyskland kunne de jo ikke komme af med dem, og det er kun en lille Kvotabel, Kjøbenhavn er i Stand til at tage — vil jeg nok spørge, om der er andet for dem at gøre

end at se saa vidt muligt at faa en Svine-race frem, som Svineslaakterierne ere i Stand til at slagte og sende til England med Fordel, hvad vi jo altsaa til Dels ere komne ind paa i Tyskland. Og naar Regeringen saa kommer og siger: „Vi ville hjælpe jer med dette Stykke Arbejde, vi forlange foreløbig 2,500 Kr. for at hjælpe Svineholdsejerne til at faa en saadan Vare frem, der kan være til Nytte og Gavn for dem,“ saa siger jeg, at jeg vilde være en underlig Landmand, om jeg ikke sagde: „Lad os tage de 2,500 Kr.“ Skulde det saa vise sig, at der Maade, de 2,500 Kr. brugtes paa, ikke var den allerheldigste, nu vel, saa se vi med Tiden at faa dem heldigere anvendt. Men det forekommer mig, at det er den naturlige Ting af Verden at tage Pengene, naar de blive os budt. Naar der raabes i høje Toner — og det med Flette — om de daarlige Tider, om, at der trænges til Støtte, og om, at Regeringen skal hjælpe os, og Regeringen saa kommer med en ganske vist lille Bevilling, vil jeg i alt Fald ikke være med til at sige, at den ville vi ikke have, og derfor har jeg været med til at anbefale, at vi tage de 2,500. Nu siger man: „Ja, men det vil drage en Svinekonsulent efter sig, og det kunne vi ikke være med til, vi ere imod Konsulenter, de ere ikke populære for Tiden, og det allergæleste er, at det skal gives til Dyrlægerne; tro I, Dyrlægerne forstaa sig paa den Ting? Men saa vil jeg anmode ærede Medlemmer om at læse de allerfjerdste Linier af Anmærkningen, thi der staar: „Til at yde saadan Vejledning har man tænkt navnlig at kunne benytte Dyrlæger i Provinserne, der tidligere have godtgjort deres Interesse for og Forstaaelse af denne Sag“. Det er ikke Meningen at tage de 2,500 Kr. og dele dem ud til Dyrlægerne saadan uden videre. Nej; Meningen er, at de 2,500 Kr. kun blive uddelte til de Dyrlæger, som tidligere have vist, at de have Interesse for og Forstaaelse af denne Sag. Det er jo noget helt andet. (Afbrydelse). Ja, det maa man overlade til Administrationen, paa hvis Ansvaret Bevillingen skal bruges, at finde, hvor disse Dyrlæger ere; det vil den højtærede Indenrigsminister nok give Svar paa. Jeg gaar ud fra, at Motiverne ere rigtige, naar der forelægges os Motiver til en Post paa Finansloven, og har jeg ikke Bevis paa det modsatte, gaar jeg indtil videre ud fra, at Motiverne ere rigtige. Er det saa et Formaal, som jeg ellers synes om, gaar jeg med til det. Er det et Formaal, som jeg ellers principielt er imod, gaar jeg ikke med til det, fordi Motiverne ere gode, det følger